

20200929-Taygeta-NL-Tijdlijnen-verleden-heden-toekomst

Tijdlijnen - Verleden - Heden - Toekomst - Yázhí Swaruu - Buitenaards Perspectief

Yazhi: Het onderwerp van tijdlijnen is iets dat we duidelijk moeten maken. Uiteindelijk... is er geen tijdlijn. Het is slechts een idee gevormd in een hoofd, niet eens hoofden, of slechts als een concept.

De eerste fout is te denken dat tijd iets is dat losstaat van de geest. De tweede is te denken dat het iets is dat geleefd wordt, niet dat het in de geest gevormd wordt. De derde is te denken dat het is als een spoorlijn, die maar in één richting loopt en gescheiden is van de andere. De vierde vergissing is te denken dat er vele tijdlijnen zijn, miljoenen zegt men. Dit kan alleen worden gebruikt als een beschrijvend of retorisch middel of methode, maar geeft niet de waarheid weer.

Gosia: Wat bedoelt u met dat er niet veel tijdlijnen zijn? Die zijn er toch? Leg uit wat u bedoelt met fout 4 alstublieft.

Yazhi: Mensen zijn nog steeds binnen een beperkt en causaal begrip; van het lijden aan de gevolgen van tijd die voorbijgaat, niet dat zij tijd vormen als iets dat van hen uitgaat door het simpele feit dat zij zich bewust zijn van hun bestaan.

Vierde fout: Denken dat er tijdlijnen op zich zijn. Die zijn er niet, dat bestaat niet, het is mentale constructie. Het is een geheel zoals de Bron is omdat het de Bron is. En zoals met dichtheden... ieder mens, ieder bewustzijn ziet slechts een deel van dat geheel.

Zij geloven dat de Aarde zich op deze of die tijdlijn bevindt... catastrofaal of positief. Alsof de Aarde als geheel van de ene baan naar de andere ging als een treinspoor. Wat zij de tijdlijn noemen is een samenstelling van kleine lijnen één per bewustzijn zoals ik al eerder heb gezegd. En het lijkt alleen maar dezelfde collectieve tijdlijn te zijn omdat zij die overeenkomsten observeren, maar het is slechts perceptie, het is relatief, ieder persoon zelfs binnen die collectieve tijdlijn zal zijn eigen specifieke lijn zien. En hij kan het er al dan niet mee eens zijn (de afspraken volgen of niet) van de collectieve tijdlijn in kwestie.

En het is niet eens een tijdlijn per persoon, per mens... dat is weer zo'n overeenkomst. Want elk mens bestaat uit een oneindigheid van tijdlijnen (ketens van gebeurtenissen in een min of meer logische en continue opeenvolging). Omdat een mens niet alleen is. Het is niet één eenheid van bewustzijn. Het is ook een conglomeraat van bewustzijnsseenheden van zichzelf, want wat zij de dimensies of parallelle universa noemen, zijn weer geen geïsoleerde dingen, maar ze verstrengelen zich voortdurend met elkaar, interfereren voortdurend, om elkaar te vormen.

Dus, een persoon is geen tijdlijn maar een reeks tijdlijnen, ik zeg alleen dat het één lijn is voor elke persoon om het te vereenvoudigen. Maar een persoon, een menselijk wezen, ieder van u, ik, is het resultaat van de conglomeratie of samenvoeging van al onze andere zelden die functioneren en leven in wat wij hun eigen parallelle universum zouden noemen. Automatisch informatie delend met elkaar. Zoals ik de som ben van alle Swaru's.

Het is alleen dat ik me bewust ben van wat ik probeer te beschrijven met woorden, woorden die ontoereikend zijn omdat het uiterst complexe concepten zijn. Maar zo is iedereen. Het resultaat van de samenvoeging van al je alternatieve zelden. En op dezelfde manier is het zelf dat zij vertegenwoordigen en dat hiernaar luistert, ook deel van andere "ikken" die hun eigen ervaringen beleven.

En het eindigt hier niet. Maar het wordt progressief meer en meer uitgebreid, omdat we allemaal één bewustzijn zijn dat in elkaar grijpt zoals ik hierboven beschrijf, niet alleen de Swaroes, niet alleen de Roberts of de Gosias... maar we zijn allemaal een groot Ik en we zijn varianten van hetzelfde. En we bestaan en we vormen elkaar met een interferentie en een delen van informatie tussen iedereen, vanuit hogere etherische niveaus. Van zeer hoge dichtheden.

En dit betekent dat er geen tijd is. Omdat alles gelijktijdig gebeurt. Dus is er ook geen dood, hoe zou de dood zoals we die kennen kunnen bestaan? Alles is een verstrengelde soep van extreme

complexiteit, complexiteit van zo'n niveau dat het de sterkste geesten doet instorten. Dit is wat ik beschrijf met ontoereikende woorden omdat de taal ontoereikend is, de menselijke tong is niet toereikend, maar evenmin is de holografische taal met toegevoegde telepathie toereikend. We doen alleen het beste wat we kunnen in elk moment van onze evolutie van bewustzijn.

Maar er is altijd meer. En de tijd zelf wordt alleen als lineair waargenomen om een beperkte betekenis te geven aan een beperkte reeks ervaringen. Als een noodzaak om bewustzijn van ons eigen bestaan te genereren. Maar het is niet alleen niet lineair, het breidt zich in alle richtingen uit. Zelfs tijd die achteruitgaat. Tijd die zijwaarts beweegt. Tijd die zijwaarts vooruitgaat en vice versa. Tijd die zijwaarts vooruitgaat, ondersteboven en vice versa. En het tegenovergestelde daarvan ook.

Het verleden vormt het heden, het heden is het resultaat van wat eerder was, als een oorzakelijk idee, maar ook dit is slechts beperkte waarneming. Want er is geen verleden en er is geen heden en er is geen toekomst. Er wordt gezegd dat alles nu gebeurt, maar het is onmogelijk te definiëren wanneer het "nu" is omdat het moment waarop je eraan dacht al in het verleden ligt. Er is niets. Alles is idee. Het heden verandert het verleden, en de toekomst verandert het verleden. Het maakt niet uit want het is niet verleden, zoiets bestaat niet. Alleen in de geest. En wat de geest ziet of creëert is. Dus, er is geen verleden dat ons definieert zoals we vandaag zijn.

De gebeurtenissen van vandaag, de gebeurtenissen van morgen veranderen en interfereren met het verleden, net zoveel als het verleden interfereert met het heden en de toekomst. Als je dit op een andere manier bekijkt, meer retorisch:

Wat je beleeft als het heden is NIET het resultaat van het verleden, alleen van de ideeën die in de geesten worden vastgehouden, en als wat anderen zeggen of zich herinneren hetzelfde is als wat jij je herinnert of vasthoudt, dan is dat omdat zij dezelfde geest zijn die de informatie doorgeeft, want we zijn allemaal met elkaar verbonden omdat we hetzelfde zijn, hoewel het meer opvalt bij degenen die perceptie-overeenkomsten hebben, zoals vrienden, familie of de samenleving.

Dus, het heden komt niet voort uit een verleden. Maar uit ontelbare verledens die allemaal even geldig zijn. De geschiedenis als zodanig is dus niet waar, zij vertegenwoordigt slechts een gezichtspunt van een groep of een bewustzijn, maar er zijn andere verledens die net zo geldig zijn, of ze nu tegenstrijdig zijn of niet. Ontelbare verledens komen altijd samen in het knooppunt dat nu is. Ontelbare verledens van zeer verschillend tot bijna gelijk, die elkaar tegenspreken, en deze schijnbare tegenspraak wordt gevormd omdat iets niet kan bestaan zonder zijn tegenhanger.

Dus, alles wat gebeurd is... is tegelijkertijd niet gebeurd. Daarom zeg ik dat er tijdlijnen zijn die achterstevoren, ondersteboven, of binnenstebuiten gaan. Degene die normaal lijken, creëren degene die het tegenspreken. Het is alleen de geest van mensen die beslist wat te zien en wat echt is, want werkelijkheid is relatief aan bewustzijn. Dus ook al is er in het verleden iets gebeurd, er is niet tegelijkertijd iets gebeurd en alle varianten met hun tegenstellingen ook. Dit alles komt samen in de vorming van wat wordt waargenomen als het nu.

Robert: Wow. Dank je wel.

Yazhi: En het is me niet gelukt om te beschrijven wat ik zie, waarneem of begrijp.

Gosia: Is het je niet gelukt?

Yazhi: Ik voel me alleen met dit begrip. En tegelijkertijd ook niet. Ik ben anders dan de Swaruu die je eerder hebt ontmoet.

Robert: Ja. Dat weten we.

Yazhi: Omdat ik dit nog meer heb begrepen. Dat is waar ik me aan toewijd en dat is waar ik me altijd aan heb gewijd.

Gosia: En met al deze informatie en kennis, hoe moet het leven nu geleefd worden?

Yazhi: Je waardeert eenvoudige dingen. Vrede, eenvoudige dingen. Zoals ik al eerder heb gezegd, dit begrip lost je ziel op, je betaalt er duur voor. Het laat je jezelf niet langer definiëren als iemand. Ik realiseer me dat ik niet meer iemand ben. Ik noem je alleen nog Swaruu, Yázhi versie... Ik gebruik dit kleine gezichtje, hetzelfde maar anders.

Maar ik weet meer... en niet als iets superieurs, maar met grote nederigheid. Wetend dat ik al de anderen ben. Ik zie alleen integratie daarboven, geen kwaad, geen conflict. Alles definieert de rest, zonder te kunnen scheiden. Niets slechts, niets goeds... een eindeloze soep die nooit eindigt... ze groeit alleen maar. Het wordt niet gedefinieerd, het wordt alleen geleefd. En als je het eenmaal weet, wil je niet meer uit die staat. Van eenheid... je wilt niet de beperking van alleen maar iemand zijn. Het Ego stort in, de zelf-identiteit stort in, het zelf stort in.

Je eindigt met alles lief te hebben, omdat alles je definieert, je bent alles gelijk, je integreert alles.

En als iemand dat verkiest, kan hij het leven leiden dat hij heeft en dit alles vergeten. Leef het eenvoudige leven. Geniet van iemand te zijn.

Waarschuwing: Als je mij volgt, val je in de ontbinding van je eigen identiteit.

Maar het is slechts een waarschuwing vanuit een bepaald gezichtspunt, dat van het zelf. Want ik wil niet terug naar gewoon iemand zijn. En tegelijkertijd begrijp ik de formules van onderaf, vanuit het perspectief van de identiteit van iemand die iets praktisch wil om uit dit alles te komen.

De sleutel is om van jezelf te houden. Dat is niet iets narcistisch of egoïstisch. Het is eerder de basis van begrip en van waaruit de integratie van al het andere begint deel te worden van een persoon, waardoor zijn identiteit en het bereik van zijn geest en bewustzijn worden uitgebreid. Je kunt niets in jezelf integreren, als je niet eerst van jezelf houdt en jezelf respecteert. Dat is de basis.

En het is niet narcistisch omdat je alles om je heen en iedereen in gelijke mate accepteert en respecteert. Omdat je beseft dat het weer alleen om jou gaat. Waar je ook kijkt ben jij. Het is slechts een reflectie van je eigen wezen. Ook al zijn het de meest afschuwelijke deplorabele dingen die er bestaan. De meest groteske. De smerigste. Jij bent het. Zoals jij het ook bent in de andere zin.

Het begrip van alles, wat het universum uitmaakt, de meest sublieme kunst en poëzie, de totale schoonheid van alles wat bestaat. En ieder mens is zo, hij is dat. Zij zijn het Zelf. Zij definiëren mij zoals ik hen definieer. De hele tijd. Alles is verbonden, alles is geïntegreerd. En dat zelf vormt het gevoel of het concept dat het niet is, van iets anders te zijn.

Alles is geest. Alles is JOUW geest. En alles is alleen JOUW geest en die van niemand anders.